TAMPA LIFE CHURCH

நாம் ஏன் ஜெபிக்கிறோம்

ஜெபம், சுகமாக்குதல், சமாதானம்,
பரிந்து பேசுதல் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்வோம்



அறிமுகம்

நமது ஞாயிறு ஆராதனையைப் புரிந்துகொள்வோம்

யாக்கோபு 5:16 | KJV தமிழாக்கம்

நீங்கள் சுகமடையும்படி, உங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்கொருவர் ஜெபம்பண்ணுங்கள். நீதிமானுடைய ஊக்கமான, பயனுள்ள ஜெபம் மிகுந்த வல்லமையுள்ளது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை Tampa Life Church சபையில் நமது கூடுகை ஜெபத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. நோயுற்றவர்களுக்காகவும், கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டவர்களுக்காகவும், சமாதானம் தேவைப்பட்டவர்களுக்காகவும் நாம் ஜெபித்தோம். ஒருவருடைய பாரங்களை மற்றவர் தேவனுக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்து, நமது திறனால் மாற்ற முடியாத சூழ்நிலைகளில் அவர் செயல்படும்படி கேட்டோம். இப்படிப்பட்ட ஆராதனையை அறிந்தவர்களுக்கு அதன் நோக்கம் தெளிவாக இருந்திருக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு அது உண்மையான கேள்விகளை எழுப்பியிருக்கலாம். நாம் ஏன் ஒன்றாக ஜெபிக்கிறோம்? ஏன் சுகமாக்குதலைக் கேட்கிறோம்? தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார் என்று எதன் அடிப்படையில் நம்புகிறோம்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு வேதாகமத்திலிருந்து பதில் தேவை. நமது நம்பிக்கை தேவனுடைய வார்த்தையில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். உணர்ச்சியைத் தொடும் ஒரு சூழல் நம் மனதை உருக்கலாம். ஆனால், நாம் ஏன் தேவனிடம் வருகிறோம் என்பதையும், ஒருவருக்காக மற்றவர் என்ன செய்யும்படி அவர் அழைக்கிறார் என்பதையும் வேதவசனங்களே விளக்குகின்றன. பிரசங்கிக்கும்படி சபைக்குக் கற்பிக்கும் அதே வேதாகமம், ஜெபிக்கும்படியும் கற்பிக்கிறது. அப்போஸ்தலர் 2:42, ஆரம்பகால விசுவாசிகள் அப்போஸ்தலரின் போதனையிலும், ஐக்கியத்திலும், அப்பம் பிட்குதலிலும், ஜெபங்களிலும் நிலைத்திருந்தார்கள் என்று கூறுகிறது. தொடக்கத்திலிருந்தே, ஜெபம் சபையின் கூட்டு வாழ்வில் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

அறிமுகம்

நமது ஞாயிறு ஆராதனையைப் புரிந்துகொள்வோம்

பரிந்து பேசும் ஜெபம் என்பது மற்றொருவருக்காக தேவனிடம் ஜெபிப்பதாகும். வேறொருவர் சுமந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு தேவையை அவர் சந்திக்கும்படி நாம் கேட்கிறோம். நெருக்கடியில் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்திற்காகவோ, வேதனையில் இருக்கும் ஒருவருக்காகவோ, தாங்க முடியாத பாரத்தை உணர்கிற ஒருவருக்காகவோ ஜெபிக்கும்போது, நாம் இந்த ஊழியத்தில் பங்குபெறுகிறோம். அந்தச் சூழ்நிலையின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டியதில்லை. நாம் காணாததை அவர் அறிவார் என்றும், நம்மால் செய்ய முடியாததை அவர் செய்ய முடியும் என்றும் நம்பி, அன்போடு அந்த நபரை கர்த்தரிடம் கொண்டு வருகிறோம்.

நாம் ஏன் ஜெபிக்கிறோம் என்பதையும், எவ்வாறு புரிதலுடன் பங்குபெறலாம் என்பதையும் இந்தப் பாடம் விளக்குகிறது. தேவனிடம் நெருங்கி வருவதற்கான அவரது அழைப்பையும், ஒருவருக்கொருவர் ஜெபிக்க வேண்டும் என்ற அவரது கட்டளையையும், சுகமாக்குதல், சமாதானம், அற்புதங்கள் ஆகியவற்றைக் கேட்பதற்கான வேதாகம அடிப்படையையும் நாம் ஆராய்வோம். பதில் வருவதற்குக் காலம் எடுக்கும்போது எவ்வாறு உண்மையுடன் நிலைத்திருக்கலாம் என்பதையும் சிந்திப்போம். உண்மையான தேவைகளை இயேசுவிடம் கொண்டு வருகிற, ஆராதனை முடிந்த பின்பும் மக்களைப் பராமரிக்கிற சபைக் குடும்பமாக நாம் வளர வேண்டும் என்பதே நமது நோக்கம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

ஜெபத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆராதனையில் எந்தப் பகுதியை இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம்?

01 தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார்

தேவன் அழைப்பதால் நாம் ஜெபிக்கிறோம்

1 யோவான் 5:14 | KJV தமிழாக்கம்

நாம் அவருடைய சித்தத்தின்படி எதைக் கேட்டாலும் அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார் என்பதே அவரிடத்தில் நமக்குள்ள நம்பிக்கை.

ஜெபம் தேவனுடைய அழைப்பிலிருந்து தொடங்குகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக அவர் நமக்கு வழியைத் திறந்திருக்கிறதால், நாம் அவரிடம் நெருங்கி வர முடிகிறது. எபிரெயர் 4:14-16, இயேசுவை நமது பலவீனங்களைப் புரிந்துகொள்கிற மகா பிரதான ஆசாரியராக விவரித்து, கிருபையின் சிங்காசனத்திடம் தைரியமாக வரும்படி நம்மை அழைக்கிறது. அந்தத் தைரியம் அவரது இரக்கத்தில் உள்ள நம்பிக்கையாகும். உதவி கேட்பதற்கு முன் நீண்ட பேச்சால் தேவனைக் கவர வேண்டியதில்லை; குறிப்பிட்ட உணர்ச்சி நிலையை அடைய வேண்டியதுமில்லை. அவர் நம்மை வரவேற்பதால் நாம் அவரிடம் வருகிறோம்.

நாம் கேட்பதற்கு முன்பே நமக்குத் தேவையானதை நமது பிதா அறிவார் என்று மத்தேயு 6:8-ல் இயேசு கற்பிக்கிறார். அப்படியானால் நாம் ஏன் ஜெபிக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனாலும், உடனடியாக இயேசு தமது சீடர்களுக்கு எப்படி ஜெபிப்பது என்று கற்பிக்கிறார். தேவன் அறிந்திருப்பது, அவரோடு உறவுகொள்ள வேண்டிய நமது தேவையை நீக்குவதில்லை. ஜெபிக்கும்போது, நாம் அவரைச் சார்ந்திருப்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம்; அவரது பராமரிப்பைக் கேட்கிறோம்; நமது பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறோம்; நமது விருப்பங்களை அவரது சித்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். அவர் நமது தேவைகளை அறிந்தும், அவற்றை அவரிடம் கொண்டு வரும்படி அழைக்கிறார்.

ஒன்று யோவான் நமது நம்பிக்கையை தேவன்மீதே வைத்து, நமது வேண்டுதல்களை அவரது சித்தத்தோடு இணைக்கிறது. அவர் வல்லமையுள்ளவரும் நல்லவருமாயிருக்கிறதால் நாம் தைரியமாகக் கேட்கலாம். அதே வேளையில், அவர் அறிந்த எல்லாவற்றையும் நாம் அறியவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசு ஜெபித்தபோது, 'என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது' என்று ஒப்புக்கொடுத்தார் (லூக்கா 22:42). தேவனுடைய சித்தத்துக்குப் பணிவது விசுவாசத்தின் வெளிப்பாடாகும். நமது புரிதலைக் கடந்த ஞானமுள்ளவரிடம் நமது வேண்டுதல்களை ஒப்படைக்கிறோம்.

யோவான் 14:13-14-ல் இயேசு கற்பிப்பதுபோல, அவரது நாமத்திலும் நாம் ஜெபிக்கிறோம். அவரது நாமம், ஒரு முடிவைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சூத்திரமல்ல. நாம் இயேசுவின் மூலமாக தேவனிடம் வந்து, அவரை மகிமைப்படுத்துவதை நாடுகிறோம். நமது பேச்சுத்திறன், எத்தனை பேர் நம்மைக் கேட்கிறார்கள், அல்லது எவ்வளவு தீவிரமாக உணர்கிறோம் என்பவற்றிலிருந்து நம்பிக்கை வருவதில்லை. நாம் ஜெபிக்கும் கர்த்தரிடமிருந்தே அது வருகிறது. எளிமையான, உண்மையான ஜெபமும் ஆழமான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தலாம்: கர்த்தராகிய இயேசுவே, உமது உதவி எங்களுக்குத் தேவை; இந்தச் சூழ்நிலையை உமது கரங்களில் வைக்கிறோம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

பலவீனமாகவோ தகுதியற்றவர்களாகவோ உணரும்போது, தேவனுடைய அழைப்பு அவரிடம் வரும் நமது முறையை எவ்வாறு மாற்றுகிறது?

02 ஒருவருடைய பாரத்தை மற்றவர் சுமக்கிறோம்

மற்றவர்களுக்காக ஜெபிக்க தேவன் அழைக்கிறார்

1 தீமோத்தேயு 2:1 | KJV தமிழாக்கம்

எல்லா மனிதருக்காகவும் விண்ணப்பங்களும், ஜெபங்களும், பரிந்து பேசுதல்களும்,
நன்றிசெலுத்துதல்களும் செய்யப்பட வேண்டும் என்று முதலாவதாக அறிவுறுத்துகிறேன்.

மற்றவர்களுக்காக ஜெபிப்பது நேரடியான வேதாகமப் பொறுப்பாகும். எல்லா மக்களுக்காகவும் ஜெபங்களையும் பரிந்துபேசுதல்களையும் ஏறெடுக்கும்படி பவுல் சபையை வலியுறுத்துகிறார். ஆகவே, நமது ஜெபவாழ்வு நமது தேவைகளையும் நமக்கு மிக நெருக்கமானவர்களையும் தாண்டிச் செல்கிறது. நமது பிள்ளைகள், அயலவர்கள், உடன் வேலை செய்பவர்கள், சபைத் தலைவர்கள், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் ஆகியோருக்காக நாம் ஜெபிக்கலாம். மத்தேயு 5:44-ல், நம்மைத் துன்புறுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபிக்க இயேசு கற்பிக்கிறார். ஒரு சூழ்நிலை வேதனையானதாகவோ சிக்கலானதாகவோ நமது திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவோ இருக்கும்போது, அன்பு பதிலளிப்பதற்கு ஜெபம் வழி தருகிறது.

சரீரத்தின் ஒரு அவயவம் பாடுபட்டால் மற்ற அவயவங்களும் அதனுடன் பாடுபடுகின்றன என்று 1 கொரிந்தியர் 12:26 விளக்குகிறது. வேதனையில் இருக்கும் ஒருவரைச் சுற்றி சபையார் ஏன் கூடுகிறார்கள் என்பதை இது புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. அவருடைய போராட்டம் முழுச் சபைக்கும் முக்கியமானது. கலாத்தியர் 6:2-மும் ஒருவருடைய பாரங்களை மற்றவர் சுமக்க அழைக்கிறது. மற்றொருவரின் பாரத்தை எல்லா நேரத்திலும் நம்மால் அகற்ற முடியாது. ஆனால், அந்தப் பாரத்துடன் அவரைத் தனியாக விடாமல் இருக்க முடியும். நாம் கேட்கிறோம், ஜெபிக்கிறோம், உற்சாகப்படுத்துகிறோம், நம்மால் முடிந்த நடைமுறை உதவியை வழங்குகிறோம்.

மாற்கு 2:1-12-ல் வரும் நண்பர்கள், ஒருவரை இயேசுவிடம் கொண்டு வருவதற்கு தெளிவான ஒரு காட்சியை அளிக்கிறார்கள். இயேசு போதித்துக்கொண்டிருந்த வீட்டிற்கு முடக்குவாதமுள்ள ஒருவரை அவர்கள் சுமந்து வந்தார்கள். கூட்டம் வழியை மறித்தபோது, கூரையின் வழியாக அவரை இறக்கினார்கள். இந்தச் சம்பவம் ஒரு முறையான ஜெபக்கூட்டத்தை அல்ல, செயலால் வெளிப்பட்ட விசுவாசத்தை விவரிக்கிறது. இருந்தாலும், பரிந்துபேசுதலின் பின்னால் இருக்கும் அன்பான அக்கறையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. தங்கள் நண்பரின் தேவையைச் சுமக்க அவர்கள் முன்வந்தார்கள். அவர்களின் விசுவாசத்தைக் கண்ட இயேசு அந்த மனிதருக்கு உதவினார்.

‘நாங்கள் உங்களுடன் எதற்காக ஜெபிக்கலாம்?’ என்ற சாதாரணக் கேள்வியிலிருந்து பரிந்துபேசுதல் தொடங்கலாம். உண்மையாக ஜெபிக்க தனிப்பட்ட விவரங்கள் நமக்குத் தேவையில்லை. சில நேரங்களில், மற்றொருவர் மிகுந்த சோர்வாலோ வேதனையாலோ பல வார்த்தைகளைச் சொல்ல இயலாமல் இருப்பார். அப்போது நமது ஜெபம் அவருடன் நிற்பதற்கான வழியாகிறது. அதன் பின்னரும் ஒரு செய்தி, உணவு, சந்திப்பு அல்லது பொருத்தமான வேறு உதவியின் மூலம் அன்பு தொடர்கிறது. நடைமுறை தேவைகளுக்கு நல்ல வார்த்தைகளைவிட அதிகமாகப் பதிலளிக்க யாக்கோபு 2:15-16 நம்மை அழைக்கிறது. சபையின் வாழ்வில் ஜெபமும் செயலில் வெளிப்படும் இரக்கமும் இணைந்திருக்க வேண்டும்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

இந்த வாரம் யாருடைய பாரத்தை ஜெபத்தில் சுமக்கலாம்? அதனுடன் எந்த நடைமுறை உதவியை வழங்கலாம்?

03 நோயுற்றவர்களுக்கான ஜெபம்

தேவன் சுகமாக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம்

யாக்கோபு 5:14-15 | KJV தமிழாக்கம்

உங்களில் யாராவது வியாதியாயிருக்கிறாரா? அவர் சபையின் மூப்பர்களை அழைக்கட்டும்; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தில் அவருக்கு எண்ணெய் பூசி, அவருக்காக ஜெபிக்கட்டும். விசுவாசத்தோடு செய்யப்படும் ஜெபம் நோயாளியைக் காப்பாற்றும்; கர்த்தர் அவரை எழுப்புவார். அவர் பாவங்களைச் செய்திருந்தால், அவையும் மன்னிக்கப்படும்.

வேதவசனங்கள் நோயுற்றவர்கள்மீது தேவனுக்குள்ள இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தி, அவர்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி சபைக்கு அறிவுறுத்துவதால் நாம் சுகமாக்குதலுக்காக ஜெபிக்கிறோம். சுவிசேஷங்கள் முழுவதும் நோய்களாலும் உடல் பலவீனங்களாலும் துன்புறும் மக்களுக்கு இயேசு பதிலளிக்கிறார். அவர் திரளான மக்கள்மீது மனதுருகி, அவர்களுடைய நோயாளிகளைச் சுகமாக்கினார் என்று மத்தேயு 14:14 கூறுகிறது. இந்தச் சம்பவங்கள் அவரது அதிகாரத்தையும் அக்கறையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவரிடம் வந்த மக்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய பாடத்திற்கான உதாரணங்கள் மட்டுமல்ல; அவர்களின் வேதனை அவருக்கு முக்கியமாக இருந்தது.

நோயுற்றவர்களுக்கான ஜெபத்தை யாக்கோபு சபையின் வாழ்வுடன் இணைக்கிறார். நோயுற்றவர் மூப்பர்களை அழைக்கலாம்; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தில் ஜெபித்து எண்ணெய் பூசுகிறார்கள். கீழ்ப்படிதலுடன் செய்யப்படும் ஜெபத்தோடு எண்ணெய் பயன்படுத்தப்படுகிறது; நோயாளியை எழுப்புகிறவர் கர்த்தர் என்று வசனம் அடையாளப்படுத்துகிறது. வல்லமை எண்ணெய்க்கோ குறிப்பிட்ட ஒரு ஊழியருக்கோ சொந்தமல்ல. நமது நம்பிக்கை இயேசுவில் நிலைத்திருக்கிறது. இவ்வாறு ஜெபிக்கும்போது, அவரைச் சார்ந்து ஒரு வேதாகம அறிவுரைக்குப் பதிலளிக்கிறோம்.

03 நோயுற்றவர்களுக்கான ஜெபம்

தேவன் சுகமாக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம்

தேவன் இன்றும் சுகமாக்க முடியும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர் என்று எபிரெயர் 13:8 உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், 1 கொரிந்தியர் 12, சுகமாக்கும் வரங்களை ஆவியானவரின் வரங்களில் சேர்க்கிறது. அவரது சுகமாக்கும் செயலை நாம் தொடர்ந்து நாடலாம் என்பதே நமது அப்போஸ்தல விசுவாசத்தின் உறுதி. குறிப்பாகவும் எதிர்பார்ப்புடனும் கேட்கிறோம்; அதே வேளையில் முடிவை அவரிடம் ஒப்படைக்கிறோம். ஒவ்வொரு பதிலின் நேரத்தையோ முறையையோ நாம் உறுதியாக வாக்குக்கொடுக்க முடியாது. தொடர்ந்து நோயுற்றிருப்பவருக்கு நமது ஜெபங்களும், துணையும், பராமரிப்பும் இன்னும் தேவை.

ஒருவர் குறிப்பிட்ட பாவத்தைச் செய்தார் என்பதையோ போதுமான விசுவாசம் கொள்ளவில்லை என்பதையோ நோய் நிரூபிப்பதில்லை. ஒரு மனிதன் குருடனாய்ப் பிறந்தது அவனுடைய அல்லது அவனுடைய பெற்றோருடைய பாவத்தினால் என்று சீடர்கள் முன்வைத்த விளக்கத்தை யோவான் 9:1-3-ல் இயேசு மறுக்கிறார். மன்னிப்பைப் பற்றிய யாக்கோபின் வார்த்தைகளும் ஒவ்வொரு நோயையும் தனிப்பட்ட தவறின் ஆதாரமாக மாற்றுவதில்லை. நாம் இரக்கத்துடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். பொருத்தமான மருத்துவப் பராமரிப்புடன் ஜெபமும் இணைந்து செல்லலாம். சிகிச்சை பெறுவது விசுவாசத்தைக் கைவிடுவதாகாது. நாம் தொடர்ந்து சுகமாக்குதலைக் கேட்டு, துன்புறும் நபருக்கு ஆதரவளிக்கிறோம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

இன்னும் நோயுற்றிருப்பவர்மீது பொறுமையான இரக்கத்தைக் காட்டிக்கொண்டே, சுகமாக்குதலுக்காக நம்பிக்கையுடன் எப்படி ஜெபிக்கலாம்?

04 தேவன் செயல்படுவதை எதிர்பார்ப்போம்

அற்புதங்களுக்காக நாம் ஏன் ஜெபிக்கிறோம்

அப்போஸ்தலர் 4:29-30 | KJV தமிழாக்கம்

இப்பொழுதும் கர்த்தாவே, அவர்களுடைய பயமுறுத்தல்களைக் கவனித்து, உமது ஊழியர்கள் உமது வார்த்தையை மிகுந்த தைரியத்துடன் பேசும்படி அருளும். சுகமாக்கும்படி உமது கரத்தை நீட்டி, உமது பரிசுத்த பிள்ளையாகிய இயேசுவின் நாமத்தினால் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் நிகழும்படி செய்யும்.

அற்புதம் என்பது சாதாரண மனிதத் திறனைத் தாண்டி தேவனுடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிற அவரது விசேஷமான செயலாகும். இயேசு குருடர்களின் கண்களைத் திறந்ததையும், குஷ்டரோகிகளைச் சுத்தமாக்கியதையும், இறந்தவர்களை உயிரோடு எழுப்பியதையும் வேதவசனங்கள் பதிவு செய்கின்றன. இந்தச் செயல்கள் அவர் யார் என்பதின்மீது நமது கவனத்தைத் திருப்புகின்றன. இயேசுவே கிறிஸ்துவும் தேவனுடைய குமாரனும் என்று நாம் விசுவாசித்து, அவரது நாமத்தினாலே ஜீவன் பெறும்படி அந்தச் சுவிசேஷத்தில் அடையாளங்கள் எழுதப்பட்டன என்று யோவான் 20:30-31 விளக்குகிறது. அற்புதங்களைப் பற்றிய வேதாகமப் புரிதல் இயேசுவை மையமாக வைத்திருக்கிறது.

அப்போஸ்தலர் 4-ல், பயமுறுத்தல்களை எதிர்கொண்ட விசுவாசிகள் ஜெபிக்கக் கூடுகிறார்கள். அவரது வார்த்தையைப் பேசுவதற்கான தைரியத்தையும், இயேசுவின் நாமத்தின் மூலமாக சுகமாக்குதல்களையும், அடையாளங்களையும், அற்புதங்களையும் தேவனிடம் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுதல் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதையும் தேவ வல்லமையைச் சார்ந்திருப்பதையும் இணைக்கிறது. சபையினர் தாங்களாகவே செய்ய முடியாததைச் செய்யும்படி தேவனிடம் கேட்பதற்கான தெளிவான உதாரணத்தை இது தருகிறது. தங்களுடைய கடினமான சூழ்நிலைகளை, அவர் செயல்படுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பை நிறுத்துவதற்கான காரணமாக விசுவாசிகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

04 தேவன் செயல்படுவதை எதிர்பார்ப்போம்

அற்புதங்களுக்காக நாம் ஏன் ஜெபிக்கிறோம்

ஒன்று கொரிந்தியர் 12:10-ம் அற்புதங்களைச் செய்யும் வரத்தை ஆவியானவரின் வெளிப்பாடுகளில் குறிப்பிடுகிறது. ஆவியானவர் தமது சித்தத்தின்படி வரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார் என்று 11-ஆம் வசனம் விளக்குகிறது. இந்த வசனங்களின் அடிப்படையில், சபை இன்றும் தேவனுடைய அற்புதச் செயலுக்கு திறந்திருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறோம். அழுத்தம், உத்தி அல்லது உற்சாகத்தின் மூலமாக நம்மால் அற்புதத்தை உருவாக்க முடியாது. விசுவாசத்தோடு ஜெபித்து, வேதவசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, கர்த்தருக்காக ஆயத்தமாக இருக்க முடியும். வல்லமை அவருக்கே சொந்தமானது; ஒவ்வொரு சாட்சியும் அவருக்கு மகிமை சேர்க்க வேண்டும்.

நமது எதிர்பார்ப்பு உண்மையுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும். ஒரு சம்பவத்தை மிகைப்படுத்தவோ, நடந்ததா என்று தெரியாத முடிவை நடந்துவிட்டதாக அறிவிக்கவோ கூடாது. முன்னேற்றத்திற்காக நன்றி சொல்லி, இன்னும் உறுதியில்லாததை ஏற்றுக்கொண்டு, தொடர்ந்து ஜெபிக்கலாம். உண்மையான சாட்சி தேவனை மகிமைப்படுத்தி, சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் மதிக்கிறது. ஒவ்வொரு உதவியான நிகழ்வையும் அற்புதம் என்று அழைக்க வேண்டியதில்லை; அன்றாட தேவைகள் சந்திக்கப்படுவதிலும், ஞானமான ஆலோசனையிலும், உண்மையான பராமரிப்பிலும் அவரது நன்மையை அறிகிறோம். அவர் விசேஷமாகத் தலையிட்டுச் செயல்பட்டாலும், அன்றாட கிருபையால் நம்மைத் தாங்கினாலும், நமது நம்பிக்கை இயேசுவிலேயே இருக்கிறது. அவர் வல்லமையுள்ளவர் என்பதால் அற்புதங்களைக் கேட்கிறோம்; அவர் கர்த்தர் என்பதால் அவரைப் பின்பற்றுகிறோம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

முடிவை தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட்டு, எந்தத் தேவையைப் புதுப்பிக்கப்பட்ட எதிர்பார்ப்போடு அவரிடம் கொண்டு வரலாம்?

05 நமது கஷ்டங்களில் சமாதானம்

நமது பாரங்களை தேவனிடம் கொண்டு வருகிறோம்

பிலிப்பியர் 4:6-7 | KJV தமிழாக்கம்

எதைக்குறித்தும் கவலைப்படாதிருங்கள்; எல்லாவற்றிலும் ஜெபத்தினாலும் விண்ணப்பத்தினாலும் நன்றிசெலுத்துதலோடு உங்கள் வேண்டுதல்களை தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். எல்லாப் புரிதலையும் கடந்த தேவசமாதானம், கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாக உங்கள் இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் காக்கும்.

நமது தேவைகளில் உள்ளத்தில் இருக்கும் பாரங்களும் அடங்குவதால் சமாதானத்திற்காக ஜெபிக்கிறோம். ஒருவர் வெளிப்படையாக நலமாகத் தோன்றினாலும், துக்கம், பயம், குடும்ப நெருக்கடி அல்லது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நிச்சயமின்மையைச் சுமந்திருக்கலாம். அந்தக் கவலைகளை தேவனிடம் கொண்டுவர பிலிப்பியர் 4 நம்மை அழைக்கிறது. இந்த வசனத்தில் எதைக் குறித்தும் கவலைப்படாதிருங்கள் என்ற வார்த்தைகள் பதற்றமான கவலையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஜெபம், குறிப்பான வேண்டுதல்கள் மற்றும் நன்றியறிதலின் பக்கம் பவுல் நம்மை வழிநடத்துகிறார். நம்மைத் தொந்தரவு செய்கிற காரியங்களையே கர்த்தருடனான நமது உறவுக்குள் கொண்டு வர அழைக்கப்படுகிறோம்.

கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாக தேவசமாதானம் நமது இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் காக்கும் என்று இந்த வசனம் வாக்குறுதி அளிக்கிறது. அவரது அக்கறையை அனுபவிப்பதற்கு முன் ஒவ்வொரு கடினமான சூழ்நிலையும் மறைந்துவிடும் என்று அது கூறுவதில்லை. ‘காக்கும்’ என்ற வார்த்தை பாதுகாப்பை உணர்த்துகிறது. ஒரு முடிவுக்காகக் காத்திருக்கும்போது நிலைநிறுத்தவும், துக்கத்தில் இருக்கும்போது பலப்படுத்தவும், பதற்றமான சூழலில் ஞானமாகப் பதிலளிக்க உதவவும் தேவனிடம் கேட்கலாம். நமது சிந்தனைகள் அமைதியற்றிருக்கும்போது நாம் நாடிச் செல்ல ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை அவரது பிரசன்னம் நமக்குத் தருகிறது.

05 நமது கஷ்டங்களில் சமாதானம்

நமது பாரங்களை தேவனிடம் கொண்டு வருகிறோம்

கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ள சீடர்களை ஆயத்தப்படுத்தியபோது இயேசு சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசினார். உலகத்தில் உபத்திரவம் உண்டு என்று யோவான் 16:33-ல் அவர் கூறி, தாம் உலகத்தை ஜெயித்ததால் அவர்களைத் தைரியப்படுத்தினார். துன்பத்தின் நடுவிலும் உண்மையுள்ளவராக இருக்கும் கர்த்தரில் கிறிஸ்தவ சமாதானம் வேரூன்றியிருக்கிறது. அவரை நம்பிக்கொண்டே நமது வேதனையை நேர்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். கண்ணீர் ஜெபத்தைத் தோல்வியாக்குவதில்லை. ஜெபித்த பின்பும் வேதனையோடு இருப்பவர் தேவனுடைய அன்பிற்கோ சபையின் ஆதரவிற்கோ குறைவாகத் தகுதியுள்ளவராக மாறிவிடுவதில்லை.

சமாதானத்திற்காக ஜெபிப்பது கீழ்ப்படிதலுக்கு நமது இருதயத்தைத் திறக்கிறது. பிலிப்பியர் 4:8-9 நமது சிந்தனைகளையும் நடைமுறைகளையும் பற்றிய அறிவுரைகளுடன் தொடர்கிறது. நாம் மன்னிப்புக் கேட்கவோ, ஞானமான ஆலோசனையை நாடவோ, ஒரு முரண்பாட்டைத் தீர்க்கவோ, கடினமான சூழலில் அடுத்த பொறுப்பான படியை எடுக்கவோ வேண்டியிருக்கலாம். அந்தச் செயல்களை தேவனுக்கு முன் வைக்க ஜெபம் உதவுகிறது. சபைக் குடும்பமாக, பொறுமையோடு செவிகொடுத்து, போராடுகிறவர்களுக்கு அருகில் இருப்பதன் மூலம் அவரது பராமரிப்பில் பங்காக இருக்கலாம். அவர் சமாதானம் தரும்படி கேட்கிறோம்; மக்கள் அவரோடு தங்கள் பாரங்களைச் சுமக்கக் கற்றுக்கொள்ளும்போது நாமும் துணையாக இருக்கிறோம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

எந்தக் கவலையை தேவனுக்கு முன் நேர்மையாகச் சொல்ல வேண்டும்? இப்போது நாம் எடுக்கக்கூடிய உண்மையுள்ள அடுத்த படி என்ன?

06 சபையாக ஒன்றாக ஜெபிப்போம்

நாம் ஏன் கூடிவந்து ஒன்றாக ஜெபிக்கிறோம்

அப்போஸ்தலர் 4:24 | KJV தமிழாக்கம்

அவர்கள் அதைக் கேட்டபோது, ஒருமனப்பட்டு தேவனை நோக்கி குரலெழுப்பி: கர்த்தாவே, வானத்தையும் பூமியையும் கடலையும் அவற்றிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கின தேவன் நீரே என்று சொன்னார்கள்.

விசுவாசிகள் தனியாகவும் ஒன்றாகவும் ஜெபித்ததைப் புதிய ஏற்பாடு காட்டுகிறது. மத்தேயு 6:6-ல் இயேசு தனிப்பட்ட ஜெபத்தைக் கற்பிக்கிறார்; அப்போஸ்தலர் புத்தகம் தேவனைத் தேட சபையார் கூடுவதை விவரிக்கிறது. இந்த நடைமுறைகள் ஒன்றையொன்று பலப்படுத்துகின்றன. தனிப்பட்ட ஜெபம் கர்த்தரை அன்றாடம் சார்ந்திருப்பதை வளர்க்கிறது. கூட்டு ஜெபம் பொதுவான தேவைகளைச் சுமக்கவும், ஒருவருடைய விசுவாசத்தை மற்றவர் உற்சாகப்படுத்தவும் உதவுகிறது. அப்போஸ்தலர் 12:5-ல், பேதுரு சிறையில் இருந்தபோது சபை அவருக்காக ஊக்கமாக ஜெபித்தது. அவரது தேவை, விசுவாசிகள் ஒன்றாக தேவனுக்கு முன் கொண்டுவந்த அக்கறையாக மாறியது.

பெந்தெகொஸ்தே ஆராதனைக்குப் புதிதாக வருபவர், ஒரே நேரத்தில் பலர் ஏன் சத்தமாக ஜெபிக்கிறார்கள் என்று கேட்கலாம். விசுவாசிகள் ஒருமனப்பட்டு தேவனை நோக்கிக் குரலெழுப்பியதை அப்போஸ்தலர் 4 விவரிக்கிறது. நாம் ஒன்றாகப் பேசும் ஜெபமும், அவரை ஒன்றாகத் தேடும் அதே விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு கூடுகையின் குறிப்பான ஒலியையோ சத்தத்தின் அளவையோ அந்த வசனம் நிர்ணயிப்பதில்லை. ஜெபத்தை நடத்துபவருடன் நாம் ஒருமனப்படலாம், மற்றவர்களின் அருகில் சத்தமாக ஜெபிக்கலாம் அல்லது அமைதியாகப் பங்குபெறலாம். இந்த எல்லா நிலைகளிலும் தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார்.

06 சபையாக ஒன்றாக ஜெபிப்போம்

நாம் ஏன் கூடிவந்து ஒன்றாக ஜெபிக்கிறோம்

உடல் வெளிப்பாடுகளுக்கும் வேதாகம அடிப்படை இருக்கலாம். ஒன்று தீமோத்தேயு 2:8, ஜெபத்தில் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்துவதைப் பேசுகிறது. அப்போஸ்தலர் 20:36, பவுல் விசுவாசிகளுடன் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்ததை விவரிக்கிறது. யாக்கோபு 5, நோயுற்றவர்களுக்கு எண்ணெய் பூசுவதைக் கூறுகிறது. இச்செயல்கள் ஒப்புக்கொடுத்தல், பயபக்தி, கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தலாம். அவை தேவனுடைய வல்லமையை உருவாக்குவதில்லை; ஒரு குறிப்பிட்ட உடல் நிலை ஒருவரின் விசுவாசத்தின் ஆழத்தை நிரூபிப்பதுமில்லை. முழங்கால்படியிடவோ கைகளை உயர்த்தவோ முடியாதவர்களும் உண்மையான இருதயத்துடன் ஜெபிக்கலாம். ஒருவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஜெபிக்கும்போது, அவரைத் தொடுவதற்கு முன் அனுமதியும் கேட்கிறோம்.

ஒன்று கொரிந்தியர் 14:26, சபையின் வளர்ச்சியின்மீது கவனம் செலுத்துகிறது; 40-ஆம் வசனம் எல்லாவற்றையும் நல்லொழுக்கமாகவும் ஒழுங்காகவும் செய்யும்படி கூறுகிறது. அங்கு இருக்கும் ஒவ்வொருவரையும் கவனித்துக்கொண்டே ஆவியானவரின் செயல்பாட்டை வரவேற்க இந்தக் கொள்கைகள் உதவுகின்றன. என்ன நடக்கிறது என்று தலைவர்கள் விளக்கலாம், பங்குபெற அழைக்கலாம், தெளிவான வழிகாட்டலை வழங்கலாம். சபையில் தங்களுக்கிடம் இருப்பதற்காக யாரும் ஒரு உணர்ச்சிப் பிரதிபலிப்பைப் பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. ஒருவர் அழலாம்; மற்றொருவர் நிலையான குரலில் ஜெபிக்கலாம்; இன்னொருவர் அமைதியாக தேவனை நம்பத் தொடங்கலாம். அவரது வார்த்தை நமது பரஸ்பர ஊழியத்தை வழிநடத்த அனுமதித்து, விசுவாசத்தோடும் அன்போடும் இயேசுவிடம் வருவதே நமது கூட்டு நோக்கம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

முதல் முறையாக வருபவர் நாம் செய்வதைப் புரிந்துகொண்டு, பங்குபெற வரவேற்கப்படுவதாக உணர நமது கூட்டு ஜெபம் எவ்வாறு உதவலாம்?

07 காத்திருக்கும்போது விசுவாசம்

பதில் இன்னும் வராதபோது

லூக்கா 18:1 | KJV தமிழாக்கம்

மனிதர்கள் எப்பொழுதும் ஜெபிக்க வேண்டும், சோர்ந்துபோகக்கூடாது என்பதற்காக அவர் அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச் சொன்னார்.

சில ஜெப வேண்டுதல்களுக்கு விரைவாகப் பதில் கிடைக்கிறது; வேறு சில நீண்ட காலம் தேவனுக்கு முன் இருக்கின்றன. இது விசுவாசத்தின் மிகக் கடினமான பகுதிகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம். நாம் உண்மையாக ஜெபித்து, மற்றவர்களின் ஜெபத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், அதே வேதனையையோ நிச்சயமின்மையையோ இன்னும் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கலாம். இந்த அனுபவத்தைப் பற்றி நேர்மையாகப் பேச வேதவசனங்கள் இடம் தருகின்றன. சங்கீதங்களில் துதியுடன் கேள்விகளும் புலம்பல்களும் இருக்கின்றன. நமது துக்கத்தை தேவனிடம் கொண்டு வருவதும் உறவின் ஒரு செயலாகும்; நாம் சுமப்பதை அவரிடம் கொண்டு வந்து, இன்னும் அவரை நோக்கித் திரும்புகிறோம்.

எப்பொழுதும் ஜெபிக்க வேண்டும், மனம் தளரக்கூடாது என்று கற்பித்து இயேசு லூக்கா 18-ன் உவமையை அறிமுகப்படுத்துகிறார். அநீதியுள்ள நீதிபதியைப்போல தேவனும் அக்கறைகாட்டத் தயங்குகிறார் என்பது அதன் கருத்தல்ல. தேவனுடைய நீதியில் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் ஒரு வேறுபாட்டை இயேசு காட்டுகிறார். கர்த்தர் நம்பிக்கைக்குரியவர் என்பதால் தொடர்ந்து ஜெபிக்கிறோம். திரும்பத் திரும்ப ஜெபிப்பது அவசியமாக வெறுமையான மறுபடியும் சொல்லுதலாகாது. எளிமையான, பழக்கமான வார்த்தைகளாக இருந்தாலும், உண்மையான தேவையுடன் மீண்டும் வருவது தொடர்ந்த சார்பை வெளிப்படுத்தலாம்.

07 காத்திருக்கும்போது விசுவாசம்

பதில் இன்னும் வராதபோது

பவுல் கேட்ட விதத்திலல்லாமல் பதிலளிக்கப்பட்ட ஒரு ஜெபத்தையும் 2 கொரிந்தியர் 12:7-10 காட்டுகிறது. தனது மாம்சத்தில் இருந்த முள் தன்னைவிட்டு நீங்கும்படி அவர் மூன்று முறை கேட்டார். அந்த முள் என்ன என்று வேதவசனம் துல்லியமாகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே, அதன் தன்மையை நிச்சயமாக அறிவதாக நாம் கூறக்கூடாது. தமது கிருபை போதுமானது என்றும், பலவீனத்தில் தமது வல்லமை பூரணமாக விளங்கும் என்றும் உறுதியளித்து கர்த்தர் பவுலுக்குப் பதிலளித்தார். இந்த வசனம் எல்லா நோயாளிகளையும் சுகமாக்குதலை நாடுவதை நிறுத்தும்படி கூறுவதில்லை. கேட்டபடி அகற்றப்படாவிட்டாலும், தேவன் தமது ஊழியரைத் தாங்க முடியும் என்பதை அது காட்டுகிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட பதில் ஏன் தாமதமாகிறது, அல்லது துன்பம் ஏன் தொடர்கிறது என்பதை நாம் எப்போதும் அறியமாட்டோம். குறிப்பாக வேதனையில் இருப்பவரிடம் பேசும்போது, தேவன் தராத விளக்கங்களை வழங்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். தேவனின் சார்பாக வாக்குறுதிகள் செய்யாமல், சுகமாக்குதல், ஞானம், பராமரிப்பு, சமாதானம் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து கேட்கலாம். சபையாராக, ஜெப நேரம் முடிந்த பின்பும் நாம் உடனிருக்கிறோம். அந்த நபரை நினைவுகூர்ந்து, அக்கறையோடு தொடர்ந்து தொடர்புகொண்டு, நம்பிக்கையுள்ள சாட்சிக்கும் உண்மையான கண்ணீருக்கும் இடம் தருகிறோம். தங்கள் வாழ்க்கைக் கதையில் எதிர்பார்த்த முடிவை இன்னும் காணாதவர்களைத் தொடர்ந்து நேசிப்பதும் உண்மைத்தன்மையின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

ஒருவரின் துக்கத்திற்கும் பதிலில்லாத கேள்விகளுக்கும் இடம் தந்துகொண்டே, அவருக்காகத் தொடர்ந்து ஜெபிப்பது எப்படியிருக்கும்?

08 ஜெபத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோம்

ஜெபிக்கிற சபை நம்மிடமிருந்து தொடங்குகிறது

1 தெசலோனிக்கேயர் 5:17-18 | KJV தமிழாக்கம்

இடைவிடாமல் ஜெபியுங்கள். எல்லாவற்றிலும் நன்றி செலுத்துங்கள்; இதுவே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உங்களைக்குறித்த தேவனுடைய சித்தம்.

ஜெபத்திற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு ஞாயிறு, இன்னும் ஆழமான அன்றாடப் பழக்கத்தின் தொடக்கமாகலாம். இடைவிடாமல் ஜெபிக்கும்படி பவுல் கூறுவது, தொடர்ந்து தேவனை நோக்கித் திரும்பும் வாழ்க்கையை விவரிக்கிறது. வேலை, குடும்பம், ஓய்வு மற்றும் மற்ற பொறுப்புகளை நாம் தொடர்ந்து கவனிக்கிறோம். அதே வேளையில், வாழ்வின் இந்தப் பகுதிகளையும் அவரது பிரசன்னத்திற்குக் கொண்டு வரக் கற்றுக்கொள்கிறோம். கவனத்துடன் ஜெபிப்பதற்கான ஒரு ஒழுங்கான நேரம் இந்தப் பழக்கத்தை வளர்க்க உதவும். நாள் முழுவதும் செய்யும் சுருக்கமான ஜெபங்கள் நமது இருதயத்தை அவருக்கு உணர்வுள்ளதாக வைத்திருக்கலாம்.

வேதாகமத்திலிருந்து ஒரு சிறிய பகுதியை வாசித்து, அது கற்பிப்பதற்குப் பதிலளிப்பதன் மூலம் எளிமையாகத் தொடங்கலாம். தேவனுடைய நன்மைக்காக நன்றி செலுத்துகிறோம்; மாற வேண்டியதை அறிக்கையிடுகிறோம்; கீழ்ப்படிவதற்கு உதவி கேட்கிறோம். பின்னர் குறிப்பான தேவைகளை அவரிடம் கொண்டு வருகிறோம். நோயுற்ற ஒரு நண்பரை, நெருக்கடியில் இருக்கும் குடும்பத்தை அல்லது இயேசுவை அறிய வேண்டிய ஒருவரைப் பெயரிட்டு நினைவுகூரலாம். வேதவசனங்களைப் பயன்படுத்துவது நமது ஜெபம் புரிதலில் வளர உதவுகிறது. தேவனுடைய குணத்தாலும் நோக்கங்களாலும் வடிவமைக்கப்பட்ட முறைகளில் கேட்கக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

08 ஜெபத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோம்

ஜெபிக்கிற சபை நம்மிடமிருந்து தொடங்குகிறது

மற்றொருவருடன் ஜெபிக்கும்போது, முதலில் செவிகொடுத்து, எதற்காக ஜெபிக்க விரும்புகிறார் என்று கேட்கலாம். அதன் பின் அந்தத் தேவையைப்பற்றி இயேசுவிடம் நேர்மையாகப் பேசுகிறோம். உரையாற்றவோ அவரது துன்பத்தின் காரணத்தை விளக்கவோ வேண்டியதில்லை. விசுவாசத்தோடும் அன்போடும் ஏறெடுக்கப்படும் ஒரு சிறிய ஜெபம் அர்த்தமுள்ள தொடக்கமாகும். சுகமாக்குதல், சமாதானம், பெலன், வழிநடத்தல் ஆகியவற்றைக் கேட்ட பின், நமக்குச் செவிகொடுப்பதற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தலாம். அதன் பின்னர், ஒரு நடைமுறை அன்புச் செயல் அந்த நபர் சபையின் அக்கறையை அனுபவிக்க உதவலாம்.

நமது வீடுகளில், ஜெபம் சாதாரண வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி என்று பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கலாம். உணவு மேசையருகில் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தலாம்; கடினமான முடிவுகளுக்கு முன் ஜெபிக்கலாம்; வேதனையில் இருப்பவர்களை நினைவுகூரலாம். நாம் கர்த்தரைச் சார்ந்து, இரக்கத்தோடு செயல்படுவதைப் பிள்ளைகள் காணும்போது அவரைப்பற்றி கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையான வார்த்தைகளும் தேவை: தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார்; அவர் செயல்பட வல்லவர்; அவரது பதிலைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் நாம் அவரை நம்புகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

இதனால்தான் ஞாயிறன்று நாம் ஒன்றாக ஜெபித்தோம். தேவன் அவரிடம் வரும்படி அழைக்கிறார் என்றும், ஒருவரையொருவர் கவனிக்க நம்மை அழைக்கிறார் என்றும், சுகமாக்கவும் அற்புதங்களைச் செய்யவும் வல்லவர் என்றும் நம்புகிறோம். கஷ்டங்களில் அவரது சமாதானத்தையும், காத்திருக்கும்போது அவரது கிருபையையும் நாடுகிறோம். அன்றாடப் பொறுப்புகளுக்குத் திரும்பும்போது அதே அழைப்பை நம்முடன் எடுத்துச் செல்கிறோம். பாரங்களை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்து, நாம் ஜெபிக்கும் மக்களுக்கு உதவ ஆயத்தமாக இருக்கும் மக்களாக மாறலாம்.

ஒன்றாகச் சிந்திப்போம்

இந்த வாரம் ஒரு நிலையான ஜெபப் பழக்கத்தைத் தொடங்க எந்தக் குறிப்பான நேரமும் இடமும் நமக்கு உதவும்?

மீள்பார்வையும் பதிலும்

பாடத்தை நம் வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்வோம்

கொடுக்கப்பட்டுள்ள வசனங்களின் உதவியுடன் ஒவ்வொரு கருத்தையும் நிறைவு செய்வோம்.

1. நாம் அவரது _____ படி எதைக் கேட்டாலும் அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார். (1 யோவான் 5:14)

2. _____ மனிதருக்காகவும் ஜெபங்களும் பரிந்துபேசுதல்களும் செய்ய பவுல் அறிவுறுத்துகிறார். (1 தீமோத்தேயு 2:1)

3. நோயுற்றவர்கள் ஜெபிக்கும்படி சபையின் _____ அழைக்கலாம். (யாக்கோபு 5:14)

4. ஆரம்பகால சபை அவரது வார்த்தையைப் பேச _____ கேட்டது. (அப்போஸ்தலர் 4:29)

5. தேவசமாதானம் கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாக நமது இருதயங்களையும் _____ காக்கும். (பிலிப்பியர் 4:7)

6. எப்பொழுதும் ஜெபிக்க வேண்டும், _____ கூடாது என்று இயேசு கற்பித்தார். (லூக்கா 18:1)

மீள்பார்வையும் பதிலும்

நாம் நம்முடையதாக்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஜெபம்

கர்த்தராகிய இயேசுவே, உம்மிடம் வரும்படி எங்களை அழைத்ததற்காக நன்றி. விசுவாசத்தோடும் புரிதலோடும் இரக்கத்தோடும் ஜெபிக்க எங்களுக்குக் கற்பியும். நோயுற்றவர்களைத் தொட்டு, கலங்கிய இருதயங்களுக்கு சமாதானம் தந்து, எங்கள் பெலனுக்கு அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலைகளில் செயல்படும்படி கேட்கிறோம். ஒருவருடைய பாரங்களை மற்றவர் சுமக்கவும், காத்திருக்கும்போது உண்மையுடன் நிலைத்திருக்கவும் உதவும். உமது ஆவியானவர் எங்கள் ஜெபங்களை வழிநடத்தி, அன்றாட வாழ்வை வடிவமைப்பாராக. உமது வார்த்தையை நம்பி, நடைமுறைப் பராமரிப்பின் மூலம் உமது அன்பை வெளிப்படுத்தும் சபைக் குடும்பமாக எங்களை மாற்றும். எங்கள் தேவைகளை உமது கரங்களில் வைத்து, உமது சித்தம் நிறைவேறும்படி கேட்கிறோம். இயேசுவின் நாமத்தில், ஆமென்.

நமது அடுத்த படி

இந்த வாரம் நாம் ஜெபிக்கப்போகும் நபர் _____

நாம் அளிக்கப்போகும் நடைமுறை உதவி _____

பதில்கள் 1 சித்தத்தின் 2 எல்லா 3 மூப்பர்களை 4 தைரியத்தை 5 சிந்தைகளையும் 6 சோர்ந்துபோகக்

சிந்தித்துப் பதிலளிப்போம்

புரிந்துகொள்வதிலிருந்து செயல்படுவதற்கு

ஒவ்வொரு கேள்வியையும் வாசித்து, கலந்துரையாடுவோம் அல்லது நமது தனிப்பட்ட பதிலை எழுதுவோம்.

1. பலவீனமாகவோ வெட்கத்தோடோ உறுதியில்லாமலோ உணரும்போது, எபிரெயர் 4:14-16-ன் அழைப்பு ஜெபிக்க எவ்வாறு உதவுகிறது?

2. ஒருவரின் பாரத்தை அறிந்திருப்பதற்கும் அதைச் சுமக்க உதவுவதற்கும் என்ன வேறுபாடு? ஜெபமும் நடைமுறைப் பராமரிப்பும் எவ்வாறு இணைந்து செல்லலாம்?

3. இன்னும் சுகமடையாதவரைத் தொடர்ந்து கவனித்துக்கொண்டே, தெய்வீக சுகமாக்குதலில் உறுதியான நம்பிக்கையை எவ்வாறு வைத்திருக்கலாம்?

4. பெந்தெகொஸ்தே ஆராதனையை அறியாத ஒருவர், ஜெபத்தை மையமாகக் கொண்ட கூடுகையைப் புரிந்துகொண்டு பங்குபெற எது உதவும்?

5. இந்த வாரம் எந்த வேண்டுதலைத் தொடர்ந்து தேவனிடம் கொண்டு வருவோம்? அதனுடன் எந்தக் கீழ்ப்படிதல் அல்லது இரக்கத்தின் செயல் இருக்க வேண்டும்?